

NUNSKA ŠTIRNA

Preden so loške uršulinke dale zgraditi poseben vodovod nad Grebenarjem pod Gabrovem, je oskrboval samostan in njegovo gospodarstvo vodnjak, ki je stal na desni strani Selške Sore med kapucinskim mostom in mlinarjevim jezom. V zidani zgradbi je bila nameščena

črpalka, s katero so gonili vodo v samostan. Ostanke zgradbe so stali ob stari cestni škarpri pri poti iz Loke v Vincarje, dokler jih ni odstranil nekaj let pred drugo vojno občinski odbor v Škofji Loki, ko je dal tod zgraditi škarpno.

Lovro Planina

LOSKA PESEM

Med Sevšca in Pulanšca
en mestice stuji,
mal bliži ga puglejma,
kva notr se gudi.

Ze u Prajerci ta stari
oičš p'ru umutor,
koj s u trekem šuku,
brez d' b šou kej gor.

Na konc kupcinsk'ga mosta
štioilka j sto anajst,
rodiu s' j Fešku Pulde,
ki j znajdu kloštrgajst.

Diviška Škofja Loka
zapelať se na da,
že tavžent let j stara,
še zmiri Krancl jma.

Ma Loka use pugoje,
d' lahk okol slovi,
ki kralu in cesarju
še v vičih mestih ni.

Zoirine je u Lok
kar za ceu zvirinak,
L'sica in Midvida
dobiš na usak kurak.

Č' se s' uši nalizu,
d' t' pu glau srbi,
kamplmoharska zadruga
t' riš useh skrbi.

Na Peklu j uputika,
erenije use dubiś,
sam glej d' v prava mira,
č' ne bo use naskriž.

Č' ja na Plec prmahaś,
pulcaja se j za bat,
če mahneś ja pu štingah,
si lehka zlomś urat.

Č' pa pu sreč pridš,
kier Mačk tuberna,
prou lahk t' postreže,
k' dob'r vinčk jma.

Za šurke je u Lok
gutou nejbulś krej,
urajmu se j edn,
k ima sto kil še zdej.

Papiž Jaka p'ru
in pa nigou patron
u Sentjakub masta sidiz,
sam Jaka ne zaston.

Ud kraja guvareja,
d' papiž šou bo stran,
gutou se j nabliču,
prodau j' Vatikan.

P'r Pepit u gustiln,
čeprou na guvaris,
udzadi ven t' cabne,
se u Pehar zalitiś.

I miśnca u Lok taka,
d' take n'kodr ni,
za vaba vin, klubase
in druge dobre rči.

Č' vana se ujameś,
ga stišniś 'n bukau,
je na 'n plat Studenc,
na druh pa špitau.

Č' to se t' prmir,
de u Lok na smrt zbuliś,
je Stajerc koj prpraulin,
d' sprau t' u paradiž.

Valentin Sever

Opomba: Gornjo pesem je napisal loški ljudski pesnik Valentin Sever, ki je padel kot talec, več let pred vojno in opisal v njej krajevne in osebnostne posebnosti svojega domačega kraja. Objavljena je v škofjeloškem govoru, kolikor ga je pač mogoče zapisati z navadnimi črkami. Apostrof stoji namesto polglasnika.